Website: www.communistcy.org

Facebook: Cyprus.Communist.Initiative

X: @cycommunist2023

Email: info@communistcy.org

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Για το νέο διάταγμα για τον εθνικο κατώτατο μισθό

Εκδόθηκε χθες το νέο διάταγμα του Υπουργικού Συμβουλίου που καθορίζει το ύψος του εθνικού κατώτατου μισθού, από 1.1.2026, στα €979 (από €900) μεικτά για τους πρώτους 6 μήνες εργασίας και στα €1.088 (από €1000) μεικτά, μετά τους 6 μήνες εργασίας.

Οι εργοδοτικές οργανώσεις κάνουν λόγω για απόφαση «οικονομικά αθεμελίωτη» και για κίνδυνο βιωσιμότητας των κυπριακών επιχειρήσεων και πληθωριστικών τάσεων στην αγορά, ενώ οι οργανώσεις των εργαζομένων ΠΕΟ-ΣΕΚ-ΔΕΟΚ με σημερινή κοινή ανακοίνωση τους τονίζουν ότι η αύξηση που αποφασίστηκε «απέχει κατά πολύ από τις κατευθυντήριες γραμμές της Οδηγίας της Ε.Ε. για τον κατώτατο μισθό που ορίζει την σχέση κατώτατου μισθού προς το διάμεσο μισθό στο 60%» και ότι η κυβέρνηση περνά κάτω από «τον πήχη των Ευρωπαϊκών της υποχρεώσεων».

Αλήθεια ποιος είναι αυτός ο πήχης των Ευρωπαϊκών υποχρεώσεων που η κυβέρνηση έχει περάσει από κάτω; Κάτι που υποκριτικά αποκρύβεται είναι ότι η Ευρωπαϊκή Οδηγία για τον εθνικό κατώτατο μισθό δεν επιβάλλει υποχρέωση στα κράτη μέλη να καθορίσουν τον εθνικό κατώτατο μισθό στο 60% του ακαθάριστου διάμεσου μισθού ή στο 50% του ακαθάριστου μέσου μισθού, ενώ αυτά τα ποσοστά περιλαμβάνονται στην Οδηγία ως δείκτης επάρκειας. Εξάλλου, στην ΕΕ την οποία ευαγγελίζονται, συνυπάρχουν χώρες χωρίς θεσπισμένο κατώτατο μισθό (Δανία, Σουηδία, Αυστρία, Φινλανδία, Ιταλία), ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των χωρών της ΕΕ (πλην Γαλλίας και Σλοβενίας) έχει ρυθμίσει κατώτατο μισθό κάτω ή πολύ πιο κάτω από το 60% του εθνικού διάμεσου μισθού.

Η δε πρόσφατη απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) (C-19/23) στην οποία εξεταζόταν αίτημα της Δανίας για ακύρωση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας για τον κατώτατο μισθό, την οποία έτρεξαν να χαιρετήσουν με θέρμη τόσο οι εργοδοτικές όσο και οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων στην Κύπρο, **διέγραψε** τα κριτήρια της Οδηγίας που πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα κράτη μέλη για αναθεώρηση των εθνικών κατώτατων μισθών και τα οποία αφορούσαν την αγοραστική δύναμη των κατώτατων μισθών, το κόστος διαβίωσης, το γενικό επίπεδο των μισθών, τον ρυθμό αύξησης των μισθών κλπ. Περαιτέρω, με την απόφαση του το ΔΕΕ **κατάργησε** την απαγόρευση μείωσης των εθνικών κατώτατων μισθών κάτι που επηρεάζει κράτη μέλη, όπως η Κύπρος, που εφαρμόζουν αυτόματο μηχανισμό τιμαριθμικής αναπροσαρμογής των κατώτατων μισθών. Δηλαδή ο εθνικός κατώτατος μισθός μπορεί πλέον να μειώνεται όταν αυτός συνδέεται με ΑΤΑ και ο πληθωρισμός είναι αρνητικός.

Το δε διάταγμα για τον κατώτατο μισθό, όπως και τα προηγούμενα, εξαιρεί κατηγορίες εργαζομένων από τις πρόνοιες του, ενώ σημαντικό είναι ότι δεν καθορίζει ωριαίο μισθό για κανένα επάγγελμα, αφήνοντας εκτεθειμένους τους εργαζόμενους στα ωράρια λάστιχο, με ιδιαίτερη επίπτωση σε όσους εργάζονται με μερική απασχόληση και ευέλικτες μορφές εργασίας.

Η ανάγκη για καθορισμό κατώτατου ορίου στο μισθό στην ΕΕ προφανώς δεν λαμβάνει υπόψη τις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων, τις συνθήκες διαβίωσης, την ακρίβεια και τον πληθωρισμό, τα

Website: www.communistcy.org

Facebook: Cyprus.Communist.Initiative

X: @cycommunist2023

Email: info@communistcy.org

οποία εξανεμίζουν τους μισθούς των εργαζομένων. Τα κριτήρια καθορισμού του, τα οποία επιβάλλει βεβαίως η κυβέρνηση με τις εργοδοτικές οργανώσεις και γίνονται αποδεκτά στα πλαίσια του «κοινωνικού διαλόγου» από το συνδικαλιστικό κίνημα, είναι η θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και η προστασία των κερδών του κεφαλαίου δημιουργώντας το πλαίσιο για συμπίεση των μέσων μισθών προς τα κάτω. Η επιβολή κατώτατου μισθού, καθ' υπόδειξη της κυβέρνησης και του κεφαλαίου, πάντα λειτουργεί ως δείκτης και σημείο αναφοράς του μέσου μισθού στην αγορά εργασίας.

Η αδιαμαρτύρητη αποδοχή καθορισμού του κατώτατου μισθού με κυβερνητικές πράξεις και η εμπλοκή σε τριμερή διάλογο μεταξύ της κυβέρνησης, των συνδικαλιστικών οργανώσεων και των εργοδοτικών οργανώσεων που διεξάγεται με κριτήρια ανταγωνιστικότητας και διασφάλισης των κερδών του κεφαλαίου, αφοπλίζει το εργατικό κίνημα, οδηγεί στην απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων και νομιμοποιεί την άρνηση των εργοδοτικών οργανώσεων και εργοδοτών να διαπραγματευτούν και υπογράψουν συλλογικές συμβάσεις σε χώρους δουλειάς με αυξημένα επίπεδα προστασίας. Ταυτόχρονα, κανονικοποιείται η ζωή με τα λίγα και ενσωματώνεται η λαϊκή οργή και αγανάκτηση για τις συνθήκες φτώχειας και συνθήκες εκμετάλλευσης στους χώρους δουλειάς.

Την ευθύνη γι' αυτή την εξέλιξη δεν την έχουν οι εργαζόμενοι, αλλά οι συνδικαλιστικές ηγεσίες που αποδέχονται τη λογική του κυβερνητικού διαλόγου και του κοινωνικού συμβιβασμού, συγκρατώντας – στερώντας από το εργατικό κίνημα τη δύναμη της συλλογικής αντίστασης, σύγκρουσης, και ρήξης.

Η ιστορική πείρα των ταξικών εργατικών αγώνων της Κύπρου αλλά και του διεθνούς εργατικού κινήματος μας δείχνει ότι τίποτα δεν χαρίζεται, ούτε προσφέρεται στο πιάτο χωρίς σύγκρουση και χωρίς τον φόβο των κεφαλαιοκρατών ότι αυτά που θα δώσουν είναι λιγότερα από αυτά που θα χάσουν.

Η διέξοδος που προτείνουμε ως ΚΠΚ βρίσκεται στην οργάνωση των εργαζομένων σε ταξική κατεύθυνση, με στόχο όχι απλώς αυξήσεις-ψίχουλα, όπως επιβεβαιώνει η ιστορία, αλλά την επιβολή συλλογικών συμβάσεων με αυξημένα επίπεδα προστασίας, ουσιαστικές αυξήσεις μισθών, καθολική κάλυψη του κατώτατου μισθού, κατοχύρωση της ωριαίας αμοιβής, ουσιαστική διασύνδεση των μισθών με το πραγματικό κόστος ζωής, ανθρώπινες συνθήκες και όρους εργασίας που θα ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες, για την διεκδίκηση αυτού που μας ανήκει, δηλαδή τον πλούτο που ΕΜΕΙΣ παράγουμε και που καρπώνεται η παρασιτική αστική τάξη.

Κομμουνιστική Πρωτοβουλία Κύπρου

24/12/2025